

همه بخت زندگانی / عذراخ از خوی همیشه / در حلقه زلف غمیش / کاکه زلفون شیر بود / سر ز سودا ما آورد / برشته زلف و غمیش / در دلی از دوشش / کبکبش چو لیلای شب / دل داد و مهرش / از بوی خوشی بخت

هر یک ز قیل و جای / بود از صدف و کز قیل / آراسته لبش چو ماهی	جمع آمد در ادب سرای / ناستبه دریش هم طویل / چون سرو سهی نظاره گای	قیس سزای بد اس خاندان / آفت زبیده و شری خوب / شوخی که بغزه بکینه	یا قوت لبش بر فاندان / یلی جو بنام نیک منسوب / سنی نیکی نزار سینت
--	---	--	---

در سنه بود مهرش / عشق آمد و جام کام در داد / با همه در بختون جام در داد / مستی باده بخت / اشادان نا فاده بخت / چون از گل مهر بر کشند / با هم سر در ز خاک و کوزه / این جان جمال او سپرد / دل بر دو یک جان نرود

دان بر خیزان نظر نماید / دل داده و کام دل نرود / پیران بچسب بکوهن / پاران سخن از لبت شنید / ایشان لغتی در کوهن / پاران دوشی ز غم خوانند / ایشان تنسی به عشق خوانند / پاران صفت نماند / ایشان همسر حال خوانند

آه جوشی که هر زمان / ز لبش جوشی ز خوش جوای / شکر شکی بهره جوای	کشتی بگرشسته جهانی / یا مشعله بچنگ زانی / شکر شکن از شکر چه خوی	ماه عرقی ز غم تو دستان / کوچک دهی بز کسایه / تعویذ میان هم نشینان	ترکب عجبی بدل ربودن / چون شک شکر فراع ماه / در خورد کنار ناز سینان
--	---	---	--

نظر از کف و لبش / زان نازه تو کوهن / از عشق جوای / کوهی از دوشش / کوهی از دوشش / کوهی از دوشش / کوهی از دوشش / کوهی از دوشش / کوهی از دوشش / کوهی از دوشش